

1968, 23. duben, Ostrava. - Programové prohlášení prvního dělnického výboru na obranu svobody tisku, ustaveného v Moravských chemických závodech v Ostravě.

V prudkém vývoji politického života v Československu směrem k demokracii sehrálo rozhodující roli zastavení cenzury. Novináři, pracovníci rozhlasu a televize, dělníci a rolníci, inženýři, lékaři, spisovatelé, prostě všichni, kdož se cítí povoláni něco říci, mohli v důsledku odstranění s. Novotného na lednovém plénu vystupovat na veřejnosti.

Poprvé po dvaceti letech mohli zcela svobodně a bez strachu z StB přispět k řešení politických problémů, poprvé mohli žádat od KSČ vydání účtu za důvěru, kterou jí náš lid dal. Poprvé se můžeme ptát KSČ, jak sloužila svému lidu.

Otřesné skutečnosti, ekonomické i etické, se kterými se nyní veřejnost seznamuje, jsou i s přihlédnutím k dílčím úspěchům neradostné.

Za této situace se ozývají hlasy některých vedoucích funkcionářů strany, které žádají, jako např. s. A. Indra na krajské konferenci KSČ v Ostravě, uplatňování hmotné odpovědnosti pro publicisty. Soudruh Indra vyzval k autocenzuře, zaujal negativní stanovisko k rehabilitační kampani. Je více než podivné, že pro stranické a státní funkcionáře podobné sankce nežádal.

Hlasů podobných vystoupení s. Indry, které mluví o tom, že proces demokratizace nebezpečně překročil hranice KSČ, je více a nebudeme je tedy uvádět.

Tyto sektářské hlasy, které silou setrvačnosti, působením zdeformované ideologie, která kdysi do sebe tak lehce absorbovala teror a zostření třídního boje, chtějí stále dělit společnost na plnoprávné a neplnoprávné.

To vše se děje za stavu, kdy cenzura byla zastavena, nikoli však zrušena, kdy neexistuje žádná mocenská záruka tiskové svobody, krom blahovolného postoje s. Dubčeka a některých dalších pokrokových soudruhů v ÚV KSČ.

To vše se děje za situace, kdy jasně vystupuje skrytá hrozba ze strany tisíců zkompromitovaných funkcionářů KSČ a desetitisíců řadových, stále ještě dezorientovaných členů KSČ, že nebudou v jistém momentu váhat před použitím policejních složek státního aparátu při opětovném uvedení cenzury v život. Existuje reálné nebezpečí z tábora levých zastánců diktatury strany (resp. partajních špiček), že použijí v určitém momentu i ozbrojené složky KSČ, Lidových milicí.

Soudíme proto, že je nanejvýš nutné vytvářet v současné době dělnické výbory na obranu tiskové svobody jako základního občanského práva. Tyto dělnické výbory na obranu tiskové svobody by existovaly tak dlouho, dokud nebude zrušena cenzura, tj. Ústřední publikační správa, dokud nebude svoboda tisku zaručena jednoznačně jasnými zákony, které by umožňovaly stíhat kohokoli, kdo by jakýmikoliv opatřeními chtěl tuto svobodu ohrožovat.

Dělnické výbory na obranu tiskové svobody by v případě potřeby přistoupily rozhodným způsobem k takovým akcím, které by daly jasně najevo, že potlačení svobody v Československu se vždy dělo proti vůli dělnické třídy.

Nová svoboda (Ostrava), 26.4.1968, s. 1, 2.